

- 5) Onko niin, että kyse ei ole direktiivin 2001/29/EY 5 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettusta julkaisemisesta sitaatteja varten, jos lainatut tekstitteokset tai niiden osat – jotka esitetään esimerkiksi sisennyksissä tai alaviitteissä – eivät liity erottamattomasti uuteen tekstiin vaan ne on saatettu yleisön saataviin internetissä luomalla niihin linkki, josta se voidaan hakea uuden tekstin rinnalle itsenäisenä PDF-tiedostona?
- 6) Arvioitaessa sitä, milloin direktiivin 2001/29/EY 5 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettu teos on jo laillisesti saatettu yleisön saataviin, onko perustaksi otettava se, onko kyseinen teos julkaistu konkreettisesti muodossaan jo aiemmin tekijän luvalla?

⁽¹⁾ Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/29/EY (EYVL 2001, L 167, s. 10).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 28.8.2017 – Milkiyas Addis v. Saksan liittotasavalta

(Asia C-517/17)

(2017/C 392/20)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Milkiyas Addis

Vastapuoli: Saksan liittotasavalta

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Estääkö unionin oikeus sen, että jäsenvaltio (tässä: Saksa) kieltäytyy ottamasta kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsiteltäväksi direktiivin 2013/32/EU ⁽¹⁾ 33 artiklan 2 kohdan a alakohdan tai edeltävän direktiivin 2005/85/EY ⁽²⁾ 25 artiklan 2 kohdan a alakohdan toimivaltaa soveltaen, koska toinen jäsenvaltio (tässä: Italia) on myöntänyt hakijalle pakolaisaseman, jos kansainvälisen suojelun muoto, nimittäin toissijaiseen suojeluun oikeutettujen elinolot toisessa jäsenvaltiossa, ei ole direktiivin 2011/95/EU 20 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen vaatimusten mukainen, mutta sillä ei kuitenkaan rikota perusoikeuskirjan 4 artiklaa tai Euroopan ihmisoikeussopimuksen 3 artiklaa?
- 2) Jos kysymykseen 1 vastataan myöntävästi: sovelletaanko tätä myös, jos pakolaisaseman saaneille
- a) ei myönnetä pakolaisaseman myöntäneessä jäsenvaltiossa (tässä: Italia) vähimmäistoimeentulon varmistavia etuuksia tai niitä myönnetään huomattavasti vähemmän kuin muissa jäsenvaltioissa, mutta heitä ei kuitenkaan kohdella tältä osin toisin kuin kyseisen jäsenvaltion kansalaisia?
- b) myönnetään direktiivin 2011/95/EU 20 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa taatut oikeudet, mutta heidän on käytännössä vaikeampi päästä niihin liittyviin palveluihin tai perheiden tai kansalaisyhteiskunnan verkostoihin liittyviin palveluihin, jotka korvaavat tai täydentävät julkisia palveluja?

- 3) Onko direktiivin 2013/32/EU 14 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke tai edeltävän direktiivin 2005/85/EY 12 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke esteenä sellaisen kansallisen säännöksen soveltamiselle, jonka mukaan hakijan henkilökohtaisen puhuttelun suorittamatta jättäminen määrittävän viranomaisen tehdessä direktiivin 2013/32/EU 33 artiklan 2 kohdan a alakohdan tai edeltävän direktiivin 2005/85/EY 25 artiklan 2 kohdan a alakohdan toimivaltaa käyttäen päätöksen turvapaikkahakemuksen tutkimatta jättämisestä ei johda kyseisen päätöksen kumoamiseen puhuttelun suorittamatta jättämisen vuoksi, jos hakijalla on muutoksenhakumenettelyssä mahdollisuus tuoda esiin kaikki ne seikat, joiden vuoksi hakemusta ei saisi jättää tutkimatta, ja asiassa ei voida kyseiset seikat huomioon ottaenkaan tehdä muuta päätöstä?

⁽¹⁾ Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/32/EU (EUVL 2013, L 180, s. 6).

⁽²⁾ Pakolaisaseman myöntämistä tai poistamista koskevista menettelyissä jäsenvaltioissa sovellettavista vähimmäisvaatimuksista 1.12.2005 annettu neuvoston direktiivi 2005/85/EY (EUVL 2005, L 326, s. 13).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on esittänyt 28.8.2017 – Stefan Rudigier v. Salzburger Verkehrsverbund GmbH

(Asia C-518/17)

(2017/C 392/21)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Stefan Rudigier

Vastapuoli: Salzburger Verkehrsverbund GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Sovelletaanko rautateiden ja maanteiden julkisista henkilöliikennepalveluista annetun asetuksen (EY) N:o 1370/2007 ⁽¹⁾ 7 artiklan 2 kohtaa myös valittaessa linja-autojen henkilöliikennepalvelujen tarjoamiseksi saman asetuksen 5 artiklan 1 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitettun palveluhankintoja koskevan sopimuksen sopimuspuolta hankintadirektiiveissä (direktiivi 2004/17/EY tai 2004/18/EY) säädettyä menettelyä noudattaen?

- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen annetaan myöntävä vastaus:

Johtaako sen veloitteen rikkominen, jonka mukaan asetuksen (EY) N:o 1370/2007 7 artiklan 2 kohdan a–c alakohdassa mainitut tiedot on julkaistava viimeistään vuosi ennen tarjouskilpailumenettelyn aloittamista, siihen, että tarjouspyyntöä – kun tällaista julkaisemista ei ole tehty vuosi ennen menettelyn aloittamista mutta tarjouspyyntö on esitetty saman asetuksen 5 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen mukaisesti hankintadirektiivien mukaisessa menettelyssä – on pidettävä lainvastaisena?